

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 0T/42/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2223010273
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marianna Kubicová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2023:2223010273.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda, samosudkyňou Mgr. Mariannou Kubicovou, v trestnej veci obžalovaného: U. Q.Í., M. XX.XX.XXXX F. R. P., A. Q. B. XXX, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Dunajskej Strede dňa 05.06.2023, takto

rozhodol:

Obžalovaný:
U. Q., narodený XX.XX.XXXX F. R. P.,
trvale bytom B. XXX,

sa uznáva za vinného, že

dňa 11.04.2023 v čase o 05:41 hod. v meste Dunajská Streda, na U. K., pri predajni B., ako vodič viedol osobné motorové vozidlo značky Š. P., EČ: R.-XXXGN, pričom bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Dunajskej Strede, pričom pri dychovej skúške vykonanej analyzátorom dychu AlcoQuant 6020, sériové číslo A410198 mu bola dňa 11.04.2023 v čase o 05:41 hod. nameraná hodnota 2,18 mg/1 alkoholu v dychu, čo predstavuje hodnotu 4,54 promile alkoholu v dychu,
t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

č í m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona.

Za to mu ukladá:

Podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3, § 36 písmeno l) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona v spojení s § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmienične odkladá a zároveň mu ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona určuje obžalovanému skúšobnú dobu na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 2, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona ukladá obžalovanému primerané obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov počas trvania skúšobnej doby.

Podľa § 51 odsek 2, odsek 4 písmeno j) Trestného zákona ukladá obžalovanému primeranú povinnosť spočívajúcu v príkaze zúčastniť sa v skúšobnej dobe na psychologickom poradenstve.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 4 (štyri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 12.04.2023 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda v rámci tzv. superskráteného konania podľa § 234 ods. 1 v spojení s § 204 ods. 1 Trestného poriadku na Okresný súd Dunajská Streda obžalobu č. k. 2 Pv 174/23/2201-1 zo dňa 12.04.2023 na (v tom čase) obvineného U. Q. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Po preskúmaní obžaloby a vypočutí zadržaného obvineného v rámci postupu v zmysle § 348 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku súd rozhodol predmetnú vec trestným rozkazom č.k. OT/42/2023-44 zo dňa 13.04.2023, proti ktorému zahlásil prokurátor na výsluchu (včas) odpor. Následne súd nariadil a vykonal hlavné pojednávanie, ktorého sa zúčastnil obžalovaný, tlmočníčka a prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda.

Po prednese obžaloby prokurátorom Okresnej prokuratúry Dunajská Streda bol obžalovaný na hlavnom pojednávaní poučený o tom, že ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, môže urobiť niektoré z vyhlásení uvedených v § 257 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného poriadku, a to že a) je nevinný, b) je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, alebo že c) nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Zároveň bol súdom poučený v zmysle § 257 ods. 3, ods. 4, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, t.j. o právnych následkoch vyhlásenia podľa písm. b) alebo c), a to, že súd v prípade takýchto vyhlásení postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h), a teda položí obžalovanému otázky uvedené pod týmito písmenami, na ktoré môže odpovedať iba „áno“ alebo „nie“, a že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že obžalovaný nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podaného z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, t.j. z dôvodu zásadného porušenia práva na obhajobu; ako aj to, že ak súd prijme vyhlásenie obžalovaného podľa písmena b) alebo c), zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Obžalovaný po vyššie uvedenom poučení, a tiež poučení o význame priznania sa a úprimného oľutovania spáchania skutku z hľadiska poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, ktorá môže mať vplyv na zníženie hornej hranice trestnej sadzby do úvahy prichádzajúceho trestu odňatia slobody (v danom prípade vo výmere od 0 do 1 roka) o jednu tretinu v prípade prevahy poľahčujúcich okolností, ktoré poučenie mu bolo aj riadne pretlmočené do maďarského jazyka, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, a to, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a svoje konanie naozaj ľutuje, pričom na každú zo súdom následne položených otázok upravených v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku (t.j. či rozumie, čo tvorí

podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu; či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby; či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu; či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu, a či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v návrhu dohody o vine a treste kvalifikuje ako určitý trestný čin) odpovedal „áno“. Prítomný prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda navrhol vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, prijať. Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania stíhaného skutku, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, teda ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, a pretože boli naplnené všetky 4 zákonné formálne znaky tohto trestného činu - prečinu, t. j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka, a závažnosť spáchaného prečinu je vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následok, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného vyššia ako nepatrná, podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal pochybnosti o vine obžalovaného, a súčasne vyhlásil, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Na základe prijatého vyhlásenia obžalovaného, a teda skutočnosti, že súd nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného, uznal obžalovaného za vinného zo spáchania stíhaného skutku uvedeného vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Vo vzťahu k výroku o treste súd vykonal dokazovanie: vylúčením obžalovaného k jeho osobným, rodinným a majetkovým pomerom, k pohnútku a motívu spáchania skutku podľa § 258 ods. 1 Trestného poriadku; a podľa § 269 Trestného poriadku prečítaním podstatného obsahu nasledujúcich listinných dôkazov: potvrdenia o zadržení vodičského preukazu, evidenčnej karty vodiča obžalovaného zo dňa 11.04.2023 a výsledkov lustrácií obžalovaného zo dňa 30.05.2023 v Registri obyvateľov, v Centrálny evidencii správnych deliktov a priestupkov, v Registri trestov - odpis, v agende dopravno-správnych činností, v Sociálnej poisťovni, a.s., v Zbore väzenskej a justičnej stráže, v databáze súdov STA a v živnostenskom registri.

Vo výpovedi na hlavnom pojednávaní obžalovaný k svojim osobným, rodinným a majetkovým pomerom uviedol, že budúci mesiac bude mať svadbu, má jedného syna, zomrel mu otec. Rozišiel sa s matkou dieťaťa. Je zamestnaný, pracuje ako živnostník na bitúnku, mäsiar. Výška jeho mesačného príjmu je okolo 1.500 eur. Alkohol pije príležitostne, návykové látky nepožíva. K pohnútku a motívu spáchania skutku, a teda na otázku prečo spáchal predmetný skutok, prečo sa rozhodol riadiť motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, a v akom časovom predstihu pred jazdou motorovým vozidlom požil alkohol a aký druh alkoholu a v akom množstve, uviedol, že predtým ako si sadol za volant, si kúpil nejaký nápoj, nevedel však, že obsahuje alkohol. Nepamätal si, o aký nápoj išlo. Deň pred skutkom vypil červené víno. Bola to jedna 7dcl fľaša. Na otázky prokurátora uviedol, že ten energetický nápoj, ktorý vypil, kúpil ráno v obchode s rožkami a salámovým šalátom. Vybral ho z chladničky, mal naň chuť, nakoľko vstával skoro ráno. Tento nápoj zvykne kupovať, nie však každý deň. V ten deň sa ponáhľal, lebo meškal, tak ho rýchlo kúpil. K presvedčeniu, že k zvýšeniu hladiny alkoholu u neho došlo v dôsledku požitia tohto drinku, dospel na základe toho, že nič iné nevypil. Bežne deň pred prácou nepije, avšak v tomto prípade bola Veľká Noc. Keď si sadol do vozidla, necítil, že by bol pod vplyvom alkoholu, preto bol prekvapený, keď nafúkal.

Z lustrácie obžalovaného v Registri obyvateľov Slovenskej republiky bolo zistené, že obžalovaný je slobodný, má jedno maloleté dieťa (ktoré má necelý rok) a od 09.02.2022 má prihlásený trvalý pobyt na adrese: B. - A. XXX.

Z lustrácie v Sociálnej poisťovni, a.s., vyplynulo, že obžalovaný nie je poberateľom žiadnej dávky. Je samostatne zárobkovo činnou osobou s vymeriavacím základom za obdobie od 01.07.2019 až doposiaľ v rozpätí od 621,99 eur do 751,88 eur.

Z lustrácie v Zbore väzenskej a justičnej stráže a v databáze súdov STA bolo zistené, že obžalovaný sa v týchto evidenciách nenachádza.

Z odpisu z Registra trestov obžalovaného súd zistil, že obžalovaný tu má jeden záznam z roku 2007, kedy bol trestne stíhaný ako mladistvý za prečin pytlactva podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, v ktorom prípade bolo však trestné stíhanie voči obžalovanému rozhodnutím Okresnej prokuratúry Dunajská Streda zo dňa 04.06.2007, sp. zn. 2Pv/114/2007, právoplatným dňa 12.06.2007, podmienené zastavené so skúšobnou dobou v trvaní 12 mesiacov do 12.06.2008, pričom obžalovaný sa osvedčil zo zákona.

Z evidenčnej karty vodiča - obžalovaného zo dňa 11.04.2023 a z výsledku jeho lustrácie v agende dopravno-správnych činností zo dňa 30.05.2023 a v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov zo dňa 30.05.2023 bolo zistené, že obžalovaný tu má evidovaný len jeden záznam za priestupok spáchaný na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky dňa 13.12.2018, ktorý spočíval v tom, že počas jazdy nebol pripútaný bezpečnostným pásom, za ktorý mu bola uložená v blokovom konaní pokuta vo výške 20 eur, ktorú zaplatil na mieste.

Z výpisu zo živnostenského registra súd zistil, že obžalovaný podniká na základe živnostenského oprávnenia na území Slovenskej republiky, s miestom podnikania na adrese: B. - A. XXX, s predmetom podnikania - mäsiarstvo, vykonávanie mimoškolskej vzdelávacej činnosti a činnosť podnikateľských, organizačných a ekonomických poradcov.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Trestného zákona, páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri úvahe nad druhom trestu, jeho výškou a spôsobom výkonu vychádzal súd najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Ďalej súd vychádzal zo všetkých relevantných kritérií upravených v § 34 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, z ktorých je povinný vychádzať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Súd tak pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a príťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri prečine ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona je trestná sadzba trestu odňatia slobody určená od 0 do 1 roka. Skúmajúc pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona súd zistil, že u obžalovaného je jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, a to že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval, a nezistil žiadnu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Na základe tohto zistenia preto súd z dôvodu prevahy poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona znížil hornú hranicu do úvahy prichádzajúceho trestu odňatia slobody za prečin podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona (od 0 do 1 roka) o jednu tretinu ($12 \text{ mesiacov} / 3 = 4 \text{ mesiace}$), v dôsledku čoho potom upravená trestná sadzba trestu odňatia slobody predstavovala rozpätie od 0 do 8 mesiacov.

Súd preto obžalovanému v zmysle trestnej sadzby upravenej v § 289 ods. 1 Trestného zákona mohol po jej úprave v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona ukladať trest odňatia slobody vo výmere od 0 do 8 mesiacov.

Pri ukladaní trestu súd zvažil všetky relevantné okolnosti prípadu. Prihliadol na spôsob spáchania činu, a to na úmyselné konanie obžalovaného, ktorý aj napriek tomu, že deň pred jazdou, a tiež ráno bezprostredne pred ňou požil alkohol (čo potvrdil sám vo svojej výpovedi, i keď s odôvodnením, že nevedel, že nápoj, ktorý vypil ráno tesne pred jazdou, obsahoval alkohol, a večer pred jazdou vypil len fľašu vína), rozhodol sa v skorej rannej hodine (o 05:41 hod.), kedy začína byť cestná premávka frekventovanejšia, viesť motorové vozidlo v riadne zastavanej a obývanej časti okresného mesta v krátkej vzdialenosti od jeho centra, pričom mu bola napokon nameraná aj skutočne vysoká hodnota alkoholu v dychu, a to 4,54 promile. Súd prihliadal tiež na následok konania obžalovaného v podobe vážneho ohrozenia objektu chráneného Trestným zákonom, a to života, zdravia a majetku. Keďže obžalovaný sa takéhoto konania dopustil v čase, kedy začína byť premávka na cestách frekventovaná, a v riadne zastavanej a obývanej časti okresného mesta neďaleko od jeho centra, je nepochybné, že riziko ohrozenia záujmu chráneného Trestným zákonom bolo skutočne vysoké. Pokiaľ ide o zavinenie, súd zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil tohto konania v priamom úmysle, nakoľko predmetné vozidlo chcel viesť a viedol aj napriek predchádzajúcemu (bezprostrednému) požitiu alkoholu, pričom súd neuveril argumentom obžalovaného, že nevedel, že nápoj, ktorý vypil tesne pred jazdou, obsahoval alkohol, pretože vzhľadom na nameranú vysokú hodnotu alkoholu v jeho dychu (4,54 promile), musel vedieť rozlíšiť alkoholický nápoj od nealkoholického nápoja, ibaže by tento nápoj požil v stave takého alkoholického opojenia a opitosti, kedy už takéhoto rozlíšenia nebol schopný. Obžalovaný ako vodič motorového vozidla teda veľmi dobre vedel, že vedením motorového vozidla pod vplyvom alkoholu minimálne ohrozí život a zdravie ľudí, ako aj majetok, a keďže sa rozhodol viesť motorové vozidlo po požití značného množstva alkoholu (čo vyplýva z nameranej hodnoty alkoholu v jeho dychu), je nepochybné, že svojim konaním chcel ohroziť vyššie uvedený záujem chránený Trestným zákonom. Z hľadiska poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd zohľadnil existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a absenciu priťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona. Pokiaľ ide o osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, v tomto smere súd zohľadnil predovšetkým skutočnosť, že obžalovaný riadne pracuje a doposiaľ nebol súdne potrestaný, raz bol trestne stíhaný ešte ako mladistvý v roku 2007 za prečin pytlactva, avšak trestné stíhanie voči nemu bolo rozhodnutím prokuratúry podmienene zastavené so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok, kde sa osvedčil. Doposiaľ sa obžalovaný dopustil iba jedného priestupku na úseku cestnej premávky, a to dňa 13.12.2018, kedy počas jazdy nebol pripútaný bezpečnostným pásom. Za tento priestupok mu bola uložená v blokovom konaní pokuta vo výške 20 eur, ktorú zaplatil na mieste.

Po zohľadnení doterajšieho vedenia života obžalovaným, jeho priestupkovej a kriminálnej minulosti (doposiaľ spáchal len jeden menej závažný priestupok s nízkou spoločenskou nebezpečnosťou a nebol súdne potrestaný) dospel súd k záveru, že u obžalovaného nejde o vo významnej miere narušeného páchatel'a, čo zohľadnil pri ukladaní druhu a výmery trestu.

Vychádzajúc z výsledkov dokazovania a po zhodnotení všetkých vyššie uvedených relevantných okolností prípadu (vedenie motorového vozidla bezprostredne po požití alkoholu pod značným vplyvom alkoholu so 4,54 promile alkoholu v dychu v riadne zastavanej a osídlenej časti okresného mesta v čase, kedy začína byť premávka na cestách frekventovaná), a vzhľadom aj na osobu a mieru narušenia obžalovaného dospel súd k presvedčeniu, že na obžalovaného je v rámci tak individuálnej ako i generálnej prevencie trestu nutné pôsobiť trestom odňatia slobody, ktorý sa nachádza v hornej polovici do úvahy prichádzajúcej trestnej sadzby (od 0 do 8 mesiacov), t.j. v trvaní 6 mesiacov, ktorú výmeru považoval súd za primeranú a zohľadňujúcu nielen skutočnosť, že obžalovaný doteraz viedol v podstate bezúhonný život (pracuje ako živnostník, nebol súdne potrestaný a raz bol trestne stíhaný, kde bolo však trestné stíhanie podmienene zastavené a obžalovaný sa osvedčil, a dopustil sa len jedného menej závažného priestupku), svoje konanie pred súdom úprimne oľutoval (i keď sa bránil nevedomosťou o obsahu alkoholu v nápoji, ktorý požil bezprostredne pred jazdou motorovým vozidlom), ale aj závažnosť a reálnu nebezpečnosť konania, ktorého sa dopustil, keď pod vplyvom skutočne vysokého množstva alkoholu (bolo mu namerané 4,54 promile alkoholu v dychu) viedol motorové vozidlo kúsok od centra mesta v riadne zastavanej časti v čase, kedy začínala byť premávka v cestnej doprave frekventovanejšia.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život, prostredie, v ktorom žije a pracuje (mladý človek v produktívnom veku, ktorý riadne pracuje a doposiaľ nebol súdne potrestaný a bol jedenkrát priestupkovo potrestaný), na okolnosti prípadu (viedol motorové vozidlo bezprostredne po požití alkoholu ohľadom čoho pred súdom neuvádzal úplne pravdivé informácie, keď tvrdil, že vypil len energetický nápoj), a vzhľadom aj na priznanie sa obžalovaného k spáchaniu

skutku a prejavenu ľútost', dospel súd k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravy obžalovaného nie je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný, preto mu jeho výkon za splnenia podmienok § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona podmienčne odložil s tým, že mu zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorý považoval za potrebný a efektívny prostriedok na dosiahnutie nápravy obžalovaného. Vzhľadom na spôsob a následky spáchania stíhaného skutku (vedenie motorového vozidla pod vplyvom skutočne vysokého množstva alkoholu, tesne po jeho požití) považoval súd za nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu uložiť obžalovanému ako súčasť probačného a mediačného dohľadu aj primerané obmedzenie podľa § 51 odsek 2, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas trvania skúšobnej doby, a tiež primeranú povinnosť podľa § 51 odsek 2, odsek 4 písmeno j) Trestného zákona spočívajúcu v príkaze zúčastniť sa v skúšobnej dobe na psychologickom poradenstve, a preto ich obžalovanému uložil. Skúšobnú dobu určil súd podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v trvaní 24 mesiacov, nakoľko takúto dĺžku trvania skúšobnej doby a dohľadu probačného a mediačného úradníka nad správaním obžalovaného považoval vzhľadom na okolnosti prípadu za primeranú a dostatočnú na dosiahnutie efektívnej ochrany spoločnosti a prevýchovy obžalovaného a predovšetkým na dosiahnutie stavu, aby si obžalovaný plne uvedomil nebezpečnosť a absolútnu neprípustnosť takéhoto konania. Počas takto určenej skúšobnej doby bude mať obžalovaný dostatok príležitostí preukázať spoločnosti i súdu svoju nápravu a schopnosť viesť riadny život. I keď obžalovanému bolo namerané naozaj vysoké množstvo alkoholu v dychu, súd nepovažoval za spravodlivé, primerané a zákonné postihnúť ho vzhľadom na jeho celkový doterajší život (bezúhonnosť a spáchanie len jedného menej závažného priestupku pred takmer 5 rokmi) a jeho osobu prísnejším, a to nepodmienečným trestom odňatia slobody tak, ako to navrhoval prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda.

Zároveň zohľadňujúc, že obžalovaný spáchal úmyselný a spoločensky nebezpečný trestný čin v súvislosti s vedením motorového vozidla, súd mu popri treste odňatia slobody uložil podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 4 roky. Trest v takejto výmere považoval súd predovšetkým vzhľadom na namerané množstvo alkoholu v dychu obžalovaného (4,54 promile alkoholu v dychu), a teda celkovú závažnosť a nebezpečnosť jeho konania pre spoločnosť, aj napriek jeho doterajšiemu disciplinovanému správaniu sa ako vodiča za volantom za potrebný na dostatočnú prevýchovu a poučenie sa obžalovaného a zároveň za dostatočne represívny. Na základe uvedeného bolo podľa názoru súdu potrebné obžalovaného ako vodiča dočasne vyradiť z cestnej premávky.

Takto uložené tresty sú podľa názoru súdu primerané, zákonné a spravodlivé, a predovšetkým spôsobilé dosiahnuť účel trestu, nakoľko v sebe obsahujú tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu), ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností, spravujúc sa úvahami uvedenými v tomto odôvodnení súd rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (s výnimkou výroku o vine - § 257 ods. 5 TP), ktoré možno podať na Okresnom súde Dunajská Streda do 15 dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku). Právne neúčinné je odvolanie podané osobou, ktorá sa tohto práva výslovne vzdala.

Osoby oprávnené podať odvolanie:

prokurátor: pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech i v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. a), § 308 ods. 1, 2 Trestného poriadku),

obžalovaný: pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech (§ 307 ods. 1 písm. b), § 308 ods. 2 Trestného poriadku),

príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh: pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),

zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a jeho obhajca: pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba (§ 307 ods. 2 Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy (§ 311 ods. 1, 4 Trestného poriadku).